

**Τηλεγραφήματα καινούρια,
που έρχονται με τόση φούρια.**

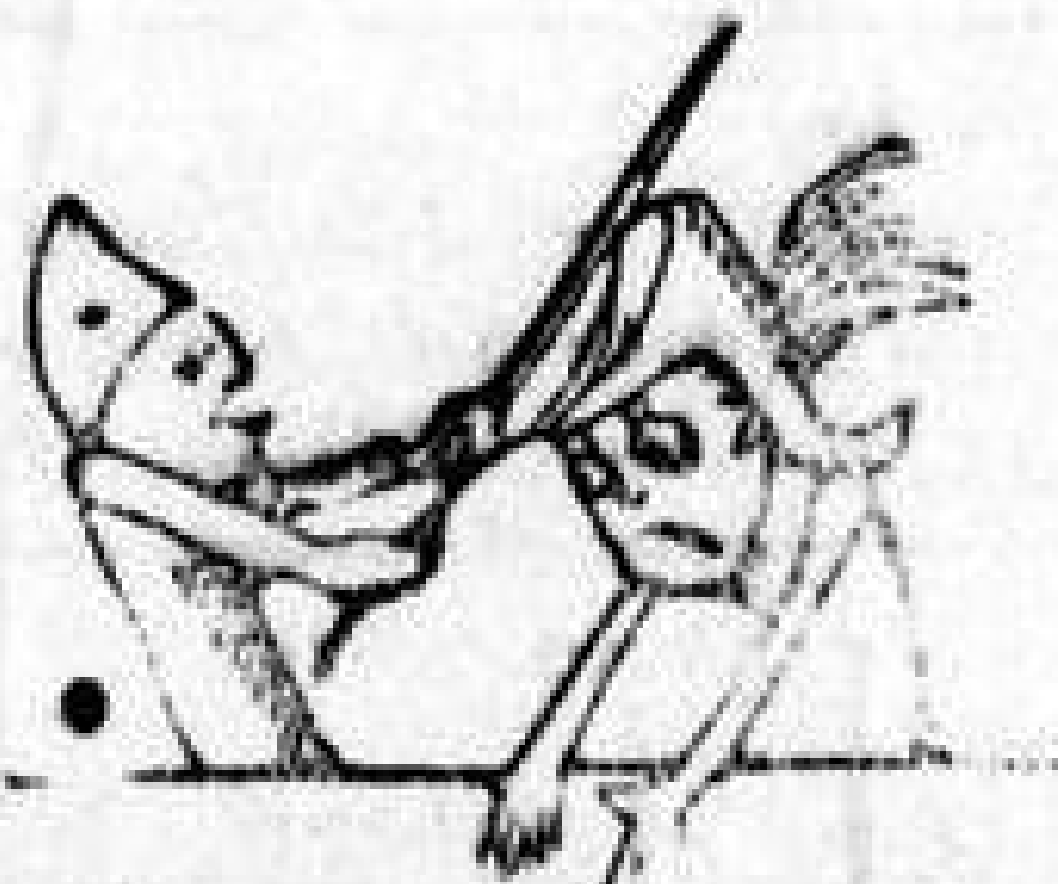
ΠΑΡΙΣΙΟΙ.—Πώς τὰ περνᾶ Βοσσοῦ ὁ στρατηγός σας; μετ' οὐ πολὺ θὰ ἔχετε Λεξὲν τὸν ναύαρχό σας. Τώρα ὡς δείγμα ἀκραιφνοῦς φιλίας κί' αἰωνίου στείλατε κί' ἄλλας μετοχὰς τοῦ ἔθνικοῦ δανείου.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ.—Αἰγυπτιακὸν τῶν πέντε κᾶπως ἄγονον, καὶ δάνειον Ἑλληνικὸν μηδὲν εἰς τὸ τετραγώνον.

ΑΥΤΟΘΙ καὶ αὐθημερόν—Ἀνατροπὴ μεγάλη, ἀλλὰ τὸ Κοινοβούλιον θὲ νὰ συνέλθῃ πάλι. Χίμπερτ ἀντεκατέστησεν ἐσχάτως τὸν Κουρτιέ, Λόρδοι πολλοὶ εἰς τὴν Βουλὴν χειροτονοῦνται νέοι.

ΒΟΡΕΙΟΣ ΠΟΛΟΣ.—Πὼς περνᾶτ' ἐκεῖ ἀπὸ τὸ κρύον; ἂν ἐρωτᾶτε καὶ γιὰ ἡμᾶς

ΡΕΟΥΤΕΡ Πρακτορεῖον.

**Φασουλῆς καὶ Περικλέτος,
ὁ καθέννας νέτος σκέτος.**

Φ.—Ξέρεις λοιπὸν, τὸ δάνειο πῆρε τὸν κάτω δρόμο, διότι κατὰ τὸν γνωστὸ περὶ δανείου νόμο κανένας ἀφιλότιμος δὲν θέλει νὰ σκεπάσῃ, καὶ φαίνεται τὰ πράγματα θὰ λάβουν ἀλληψάσι.

Π.—Μὰ δὲν μοῦ λές, μωρέ, μ' αὐτὸ τὸ δάνειο τί τρέχει καὶ τόση ἀναστάτῳσι ὅλος ὁ κόσμος ἔχει;

Φ.—Τί νὰ σοῦ πῶ, βρε Περικλῆ... φορικτὴ ἀποτυχία, καὶ ἴσως δὲν θὰ ἔχῳμε εἰς τὸ ἔξῃς λαχεῖα.

Δὲν ἀγοράζουσι πουθενά, ὅλοι πηγαίνουν κόντρα, ἔς τὸ Βερολίνον, ἔς τὸ Παρί, ἀκόμα καὶ ἔς τὴ Λόντρα, ἔς τὴ Βιέννα, ἔς τὴν Πετρούπολι, ἔς τὴ Λόντρα, ἔς τὸ

[Παρίσι, καὶ εἶναι φόβος, Περικλῆ, ὅτι θὰ ναυαγήσῃ. Ἐγὼ συχνὰ ὠμίλησα ἐδῶ περὶ δανείων καὶ μέσα ἔστου Γιαννόπουλοι καὶ εἰς τὸ Σολωνεῖον ἀλλὰ κανεὶς δὲν ἀκουσε τὰ λόγια μου ἐκεῖνα, καὶ τώρα προμηνύεται πολὺ μεγάλη πείνα.

Αὐτοὶ δὲν ἔχουσι σύστημα ποσῶς οἰκονομίας καὶ τρέχουσι δίχως μπουσούλα σὲ τέτοιες τρικυμίας.

Π.—Σ' ὀρκίζομαι, βρε Φασουλῆ, ἔς τὴν ζηλευτὴ ζωὴ σου πὼς δὲν σκαμπάζω τίποτε, κί' ἂν θέλῃς ἐξηγήσῃς.

Φ.—Εἶναι τὸ πρᾶγμα δύσκολον καὶ κᾶπως ἔμπερδε-

[μένον καὶ εἶναι ζήτημα κοινὸν ἡμεδαπῶν καὶ ξένων. Βλέπεις δανείζονται ἐδῶ καὶ πέρνουσι ἔς τὸ Παρίσι, ξέρεις αὐτὸ πὼς γίνεται;... ἅμα τῇ ἐμφανίσει, μαζεύονται πέντ' ἔξ' ἑπτὰ σπουδαῖοι τραπεζίται, μαζεύονται πέντ' ἔξ' ὀκτώ φερέγγυοι μεσίται, πηγαίνουν ἔς τὴν κυβέρνησι, τῆς λένε «θές παραδες;» «ἀκούς ἐκεῖ; τοὺς λέν' αὐτοί, εἶμαστε φουκαράδες.»

—Σᾶς δίνουμε τί θέλετε;—ὄσα σᾶς περισσεύουν.—

Αὐτοὶ ἀμέσως τὰ μετροῦν, κί' ἐκεῖνοι τὰ μαζεύουν. Καὶ δὲς του τότε μετοχαῖς κί' ἐδῶ καὶ ἔς τὸ Παρίσι. Ξέρεις πὼς γίνεται κί' αὐτό;.. ἅμα τῇ ἐμφανίσει.

Π.—Μὰ δὲν ἔμπορεῖς σαφέστερα τὸ πρᾶγμα νὰ ἐκθέσῃς; βλέπεις πὼς εἶναι δύσκολος ἡ ἰδική μου θέσις.

Φ.—Ἐπιθέσε πὼς εἶμαστε κί' οἱ δύο τραπεζίται, ἢ—ὅπερ εἶναι τὸ αὐτὸ—κί' οἱ δύο λωποδύται.

Νοιόθῳμε πὼς τὸ ἔθνος μας ἔχει μεγάλη φτώχεια, κί' ἐμεῖς καρτέρι κάνομε καὶ στήνομε τὰ βρόχια.

Τρέχω εἰς τὴν κυβέρνησι ἐγὼ νὰ συμφωνήσω, τὸ πέρνεις μυρωδιὰ καὶ σὺ κί' ἔρχεσαι ἀπὸ πίσω.

Ἐγὼ προτείνω, δέχεται ἀμέσως τὸ κουβέρνο, τρέχω λοιπὸν καὶ τὸν παρὰ ἄρξάν κοντὰν τὸν φέρνω.

Τότε αὐτοὶ μ' ἀφίνουσι προμέσσαις νὰ ἐκδώσω.

Π.—Μὰ πόσα ἔδωσες ἐσύ; . . . θέλω νὰ ξέρω πόσο.

Φ.—Ἄς ποῦμε δίνω ἑκατό, διακόσια καὶ τρακόσια...

Τί ἐξετάζεις, γαίδαρε, καὶ τί σὲ μέλλει πόσα;

Ἄς ποῦμε δίνω ἑκατό, μὰ τότε ἡ προμέσσα

θ' ἀξίζ' ἑκατὸν εἴκοσι... ἐμπήκες τώρα μέσα;...

μὲ ἄλλους λόγους εἴκοσι τοῖς ἑκατό θὰ πέρνω,

κί' ἔτσι σὰν τὸν Διάγγελη κί' ἐγὼ τὸν κόσμο γδέρνω.

Ἐκτὸς αὐτοῦ ἐγγύησι μοῦ δίνουσι σπουδαῖα,

ἦγουν τὰ τελωνεῖα μᾶς καὶ παλαιὰ καὶ νέα.

Ἐκτὸς αὐτοῦ μοῦ δίνουσι καὶ τοῦ καπνοῦ τοὺς φόρους,

κί' ἐν γένει ὅλους τοὺς γνωστούς καὶ τοὺς ἀγνωστούς

φόρους.

Ἄλλὰ συμβαίνει κάποτε οἱ φόροι ν' ἀποτύχουν,

τότε δὲν πέρνουσι δάνειο καὶ ὅλο ξεροβήχουν,

κί' εἶναι τὸ δὴ λεγόμενον πὼς δὲν ὑπάρχει πίστις,

ὅπερ σημαίνει, Περικλῆ, ὅτι θὰ μείνης νῆστις.

Π.—Βρὲ Φασουλῆ, ποῦ σκούδασε τὸ σᾶς σπουδαίας γνώσεις, τόσα βαθεῖα ἑλληνικά, ὥστε νὰ μὲ θαμπώσῃς;

Σὺ καὶ τὸν Σωτηρόπουλο ἐπέρασε ἀκόμα,

καὶ μ' ἀφῆσε, βρὲ ἄτιμε, μὲ ἀνοικτὸ τὸ στόμα.

Ξέρω ἐγὼ ποῦ τᾶμαθες καὶ ποῦ μοῦ τὰ σπουδάσεις...

τοῦ κύρ Δεμάθα φαίνεται, τῇ Μέλισσα διαβάσεις.

Φ.—Τοιαῦτα εἶναι, Περικλῆ, τὰ περὶ τοῦ δανείου, ἄπερ ἀνέπτυξα κί' ἐδῶ κί' ἐντὸς τοῦ Σολωνεῖου.

Ἐκτὸς αὐτοῦ, τὸ δάνειον ἂν ἔξω ἀποτύχη,

τότε τὸ κουβαλοῦν ἐδῶ γιὰ τὴν κακὴ μας τύχη,

καὶ ἐπειδὴ ὁ τόκος του εἶναι ὁ ἴδιος πάντα,

ἄς ποῦμε δέκα, εἴκοσι, τριάντα ἢ σαράντα,

ἀντὶ νὰ τρέχῃς μετοχαῖς τοῦ δρόμου ν' ἀγοράσῃς,

πέρνεις μὲ τέτοια μετοχὴ καὶ πάντα δὲν θὰ χάσῃς.

Τοιοῦτοτρόπως, κύριε, καθὼς παρατηρεῖτε,

μᾶς τὸ κολλοῦν ἔς τὴν ῥάχι μᾶς οἱ ἄνω τραπεζίται,

καὶ πέρνουσι καὶ ζουῖσάνσ καὶ τὸ ἀπόρτ καὶ ὄλα,

ἐνῶ ἐγὼ, ἐσύ, κί' αὐτὸς τινάζομε τὰ κῶλα.

Π.—Μωρέ, τί πράγματα σοφὰ ἀπόψε μ' ἀραδιάσεις . . .

τοῦ κύρ Δεμάθα βέβαια τῇ Μέλισσα διαβάσεις.

Φ.—Ἐκτὸς αὐτοῦ, ἂν τὸ κακὸν ἀκόμη προχωρήσῃ,

τὸ ἔθνος τρέχει κίνδυνον καὶ νὰ χρεωκοπήσῃ.

Ἐκτὸς αὐτοῦ κί' ἄλλο κανεὶς ἔμπορεῖ νὰ ὑποθέσῃ,

ὅτι καὶ ἡ Κυβέρνησις αὐτοσπιγμει θὰ πέσῃ,

κί' ὅπερ γελοιοδέστερον ποῦ δὲν καταλαμβάνεις,

ἔμπορεῖ νὰ ρθῇ Πρωθυπουργός κί' αὐτὸς ὁ Δεληγιάννης.

Ἐκτὸς αὐτοῦ

Π.—Ἐκτὸς αὐτοῦ θὰ σὲ ξυλοκοπήσω,

ὄρσε λοιπὸν καὶ ἀπ' ἐμπρός, ὄρσε καὶ ἀπὸ πίσω.

